

MILJÖBILDER

Nr 4 oktober 2004, Årgång 5

Jo, Lars Lejonborg, du har beskyllt både sjuka och arbetslösa för att vara fuskare och lata och att missbruka de ekonomiska skyddsnäten. Du har sagt det vid ett flertal tillfällen både i radions program P1 och TV:s soff- och Stå-Upp-program. Den enda lösning du har anvisat är att föreslå sänkningar av sjuk- och arbetslöshetsersättningen.

Fast du är i gott sällskap. Igår, i TV:s morgonsoffa, sa en moderat politiker att det finns fem miljoner Svenskar i arbetsför ålder men att en miljon av dessa försörjs av de fyra övriga. För att vi ska klara välfärden krävs att även den femte miljonen sätts i arbete. Några förslag på åtgärder för att åstadkomma detta nämndes inte.

Antag nu att de ca 360 000 personer som idag är sjukskrivna mer än 14 dagar kom tillbaka i arbete, vad skulle hända? Jo, det skulle medföra att de flesta vikarier som idag sköter deras jobb under deras sjukskrivningstid kommer ut på arbetsmarknaden troligen som arbetslösa. Vi skulle alltså få ytterligare ca 5 % arbetslösa d.v.s. totalt ca 10 %. Summan av personer som ej är i arbete skulle alltså ändå troligen vara densamma. Eller ska arbetsgivarna tvingas ha kvar vikarierna även om de inte kan beredas något lönsamt arbete? Och de korttidssjukskrivna d.v.s. de som idag har en sjukfrånvaro på, i genomsnitt, ca 3.3 dagar per år, ska de uppmanas vara friskare genom information från Anna Hedborg? Frågan är om hon har något att lära övriga samhällsmedborgare eftersom personalen på försäkringskassorna har en betydligt högre sjukfrånvaro än snittet. Ökad kunskap om försäkringsvillkoren ger tydligen ökad sjukfrånvaro! Eller har personalen på försäkringskassorna mer stress på arbetet? I så fall, är det en sjukdom?

Vad menar Lars Leijonborg med flera med sina utfall mot sjuka, arbetslösa och invandrare? Fattar de inte att det som krävs är en omdaning på arbetsmarknaden så att människor får ett större ansvar för sin egen arbetssituation som gör det möjligt och känns meningsfullt att utveckla både sig själv och arbetet? Ergonomi är kanske ett nyckelord. Om man sitter och blåkör på ett rakt ackord kan man kanske tjäna stora pengar några år men detta kan ge skador för livet och det är bl a dessa personer vi återfinner som långtidssjukskrivna. Vad gör du, Lars Leijonborg, om du stöter på en person som har en arbetsskada i form av ständig värk i axlar, nacke och rygg? Förnekar du denna persons existens? Fast risken att du stöter på en sådan person är troligen minimal. Du tycks inte befinna dej ute bland folk i det verkliga livet och samhället!

Hur ska vi få ner arbetslösheten och sjuktalen?

Redan idag är det så att arbetsgivaren inte får tillåta någon att utföra ett farligt arbete. Om en maskin bullrar för mycket eller riskerar att klippa av fingrarna är det

arbetsgivarens ansvar att stoppa sådant arbete. Egentligen ska inköp av farliga maskiner stoppas redan vid den granskning skyddsombud ska göra innan inköpet. Men om arbetet är dåligt anpassat till människan t ex p.g.a.

ensidiga och/eller tunga lyft är det svårare att påverka. Det kan ju t.o.m. vara så att vissa anställda vill jobba ensidigt för att tjäna mer pengar t ex på ett rakt ackord.

Om adressaten ej finns på vidstående adress v.g. återsänd tidningen med uppgift om den nya adressen.

Även vissa arbetsgivare tycker att sådan typ av arbete är bra för ekonomin. Om personen skadas och sjukskrivs sätter han ju bara in en vikarie som kanske också skadas. Det är alltså en slit-och-slängmentalitet som är fruktansvärd. Till syvende och sist är det ju arbetsgivarna som kollektivt som får betala priset! Sådant måste givetvis stoppas och för detta krävs det troligen ändringar i Arbetsmiljölagen, bättre utbildning i arbetsskydd mm. Troligen är en arbetsorganisation i form av självstyrande grupper i många fall att föredra. För att få produktionen i en tillverkningsindustri att fungera på ett effektivt och bra sätt måste konstruktörer och produktionstekniker arbeta tillsammans med dem som ska utföra arbetet. Det borde vara så att en produkt skulle kunna avvisas som ej tillräckligt produktionsvänlig. En sådan produkt skall bara få tillverkas i små serier och med personal som måste bytas t ex efter 4 timmars arbete med den produkten. En bra arbetsplats borde också premiera förslag

till förbättringar. Avtal om förslagsverksamhet finns ju både på den statliga och privata sida. Går ju i princip ut på att förslagsställaren erhåller hälften av vinsten som beräknas göras första året. En god inställning till all verksamhet är ju säkert att man ofta frågar sig: "Kan det här jobbet göras på ett bättre sätt?" En annan god och positiv fråga är säkert också denna: "Vad är bäst för verksamheten att jag gör just nu?"

Vad blev det av katastrofen som skulle inträffa vid ett Nej till Euron i folkomröstningen?

De flesta visste vilken katastrof det skulle bli vid ett Nej till Euron i folkomröstningen. Näringslivets representanter, ekonomer, politiker... Junilistan hade alltså rätt eller...? Ingen har vågat tillstå att det hittills inte blivit några speciella problem med att stå utanför valutamarbetet? Eller finns det någon? Det finns tydligen rejäla, vederhäftiga genomärliga personer i alla våra samhällsskikt... Fast en näringslivs-

ekonom har faktiskt sagt att det skulle ha gått ännu bättre för Sverige om vi sagt Ja till Euron. Det är en person som tydligen insett att hans trovärdighet redan är på noll!

Kommentarer och synpunkter på tidningens förra nummer har inkommit utom från dem som kritiserades...

Fast Gunnar Wetterberg skickade faktiskt ett svar där det stod att han inte vill svara och att angrepp i den tonen får tala för sig själva. Gunnar Wetterberg har ju helt rätt. Hans gemena angrepp på det Svenska folket och hans korkade förslag till lösning talar förvisso för sig själva. Ett tips till dej är att du kanske tar till dej en del av det som står i detta nummer av tidningen om t ex arbetsmiljöns betydelse för vår välfärd. Kanske skulle du kunna ge ett bidrag till en bättre miljö som förebygger ohälsa. Att angripa folk som redan slagits ut kan ju rimligen inte skapa något positivt.

Sänd gärna in synpunkter och kommentarer på innehållet i denna tidning. Har du andra idéer till innehåll så kom med tips eller skriv ihop något själv. Din identitet är skyddad av det s.k. meddelarskyddet. Tidningen förbehåller sig rätten att avkorta och redigera inkomna artiklar. Du som kritiseras i tidningen har rätt till replik. Inga artiklar honoreras. /Redaktionen

MILJÖBILDER NR 4 sept 2004, ÅRG. 5
Redaktör: Harald Gaunitz
Adress: Storgatan 61 C, SE-831 33 Östersund
E-brev: HaraldNIGaunitzTeliacom
(Punkt efter NI och Telia, snabela efter z)
Internetsida: <http://www.miljobilder.com>
Tryck: Harald Gaunitz
Ansvarig utgivare: Harald Gaunitz

Original framställt på PC och tryckt på laserskrivare
Eftertryck tillåts om källan anges.
Tidningen utkommer minst fyra gånger per år.
Lösnummerpris 40:-
Prenumerationspris 120:- Inbetala beloppet på postgirokonto 124 59 17-8 och ange namn och adress på inbetalningskortet och att det gäller prenumeration.